

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

hed, som bevirkede, at der var Landmænd, som regnede med, at den kun gjaldt, hvis de gjorde deres Forbeholdsret gældende paa den Maade, at de ønskede at beholde Korn til deres Kreaturer. Det er saadan, at de kan vælge imellem at tage Forbehold med Hensyn til Korn til deres Kreaturer eller Korn til Grise og Høns. I det sidste Tilfælde var der Landmænd, der mente, at de var fritaget for Nedskæring. Men det er naturligvis ikke Tilfældet, der maa være Lighed for Loven. Derfor foreslaas der her en noget klarere Affattelse af § 2.

Forslaget har været til Behandling i Folketinget og er enstemmigt vedtaget der. Det er tiltraadt af samtlige Landbrugsorganisationer, Tolvmandsforeningerne, Landbrugsraadet og Husmandsforeningerne. Jeg anbefaler det til Vedtagelse i det høje Landsting.

P. C. Petersen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til en Kornordning for det kommende Høstaar.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltgheder i Forslaget, det er der ingen Grund til, men jeg har Lyst til at bemærke, at naar man ser hen til den Diskussion, der i Løbet af det sidste Efteraar og i Løbet af Vinteren har været ført rundt omkring i Landet i visse Landbokredse, kan man ikke undgaa at faa en underlig Smag i Munden i Anledning af de Krav, man dengang stillede om Forhøjelse af Priserne paa Landbrugsprodukter her i Landet. Selv om en Forhøjelse har fundet Sted i et Par Tilfælde, betyder det dog heldigvis ikke en Forhøjelse af Priserne for Forbrugerne.

Der har ogsaa tidligere paa Aaret lydt Røster om en Forhøjelse af Kornpriserne i den nye Kornlov, men det er heldigvis lykkedes at undgaa en saadan Forhøjelse. Jeg synes, det er prisværdigt, men der er noget, der tyder paa, at de Priser, som var fastsat i den første Kornlov — for Aaret 1940—41 — var sat noget for højt for alle Kornsorter, og det er i Virkeligheden det, der ligger til Grund for den Diskussion, der har været ført i Landbokredse og for Resten ogsaa i de Dagblade, der støtter Landbrugets Krav om forhøjede Priser. Men det er heldigvis lykkedes den højtærede Landbrugsminister endnu engang at samle hele Landbruget om en Kornlov for det kommende Høstaar med Bibeholdelse af de samme Priser for Kornet som hidtil.

Jeg kan ikke unnlade at gøre en Bemærkning til de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget. Det fastslaas deri, at

der under Forhandlingerne ikke fra nogen Side blev rejst Krav om højere Kornpriser, men paa den anden Side tog man ogsaa Afstand fra at foretage Ændringer i Reglerne om Fradrag for hollandsk Undervægt. Det har vel været nødvendigt at sætte denne Passus ind i Bemærkningerne til Lovforslaget for at aflede Opmærksomheden fra det Krav, der tidligere har været stillet fra visse Kredse i Landbruget.

I øvrigt kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling og til Vedtagelse i det høje Landsting.

Bækgaard: Som allerede nævnt af den højtærede Landbrugsminister er det nu fjerde Gang i denne Omgang, vi staar over for Vedtagelsen af en Kornordning, og paa Grundlag af de Erfaringer, vi har gjort, falder det nu noget lettere at lave en saadan, end det gjorde i 1940, da vi første Gang stod over for det.

Det er jo et Omraade, hvor Landbrugsorganisationerne, der repræsenterer Producenterne, tages med paa Raad, og medens det ved de første Kornordninger voldte Vanskelighed at enes om et Forslag, gaar det nu efterhaanden lettere. Det Forslag, den højtærede Minister her har fremsat, har i højere Grad end tidligere fundet Tilslutning fra Producenterne Side, og det synes jeg er godt. En medvirkende Aarsag til denne Tilslutning er vel ogsaa den Omstændighed, at man efterhaanden er blevet fortrolig med, at der ikke frit kan disponeres over Avlen. Jeg hilser med Tilfredshed Lovforslaget og lykønsker Ministeren til, at han har kunnet opnaa saa stor Tilslutning, som Tilfældet er.

Af Bemærkningerne til Lovforslaget fremgaar det, at Udskrivningen i indeværende Høstaar nok kan dække Forbruget, hvad man ogsaa kunde forvente efter den nogenlunde gode Høst, vi havde i 1942. Der er en Ting, vi maa savne, nemlig vort dejlige Hvedebrød, men med denne Undtagelse ser det altsaa ud til, at vi er kommet godt igennem Høstaaret. Nu laver vi saa en Ordning i Lighed med den forrige, idet vi haaber det bedste om Afrøden. Om den er det jo for tidligt at spaa, men som det ser ud i Dag, er Betingelserne for en god Avl af Brødkorn til Stede, og vi kan gøre os Haab om igen at faa vort kære Hvedebrød paa Bordet, selv om det ikke bliver i samme Udstrækning som i tidligere Aar, idet de tilsaaede Hvedearealer er betydelig mindre end i tidligere Aar. For Rugarealernes Vedkommende tror jeg ikke der er Tilbagegang, og det er dog det vigtigste.

Som Forslaget foreligger, er det, som